

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή ΙΕ' Λουκά – Λουκ. 19, 1-10. (25/1/2015)

Η συνάντηση με τον Σωτήρα

Στην Ιεριχῶ, αγαπητοί μου αδελφοί, στρέφει την προσοχή μας ή σημερινή Ευαγγελική περικοπή, ή οποία αποτέλεσε τον τόπο συνάντησης του Ζακχαίου με τον Ίησοῦ, μιὰ συνάντηση πού εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τή μετάνοια του Ζακχαίου καί τήν ἐπιστροφή του στο δρόμο σωτηρίας. Ο ἀρχιτελώνης τῆς πόλεως ἐκείνης δέν ὑπολόγισε τήν κοινωνική του θέση, ἀδιαφόρησε γιά τὰ πικρόχολα σχόλια τῶν ἀνθρώπων καί, σά μικρό παιδί, ἀνέβηκε στό δένδρο γιά νά δεῖ τόν Ίησοῦ.

Καί *αναβλέψας ὁ Ίησοῦς εἶδεν αὐτόν*. Ποιός ξέρει πῶς ἔνιωσε ἐκείνη τήν ὥρα ὁ ἁμαρτωλός τελώνης! Τό βλέμμα του Κυρίου ἐλεγκτικό, ἀλλά καί πατρικό, του προκάλεσε συνειδησιακή ἀναστάτωση, συγκλονισμό ψυχῆς, τόν γ μνωσε ἀπό τόν ἐγωισμό καί τὰ πάθη του καί τόν ὀδήγησε στήν αὐτογνωσία. Ἦταν ἡ ὥρα τῆς ἀμνηχανίας, κατά τήν ὁποία ὁ Ίησοῦς ἔκανε τὸ πρῶτο βῆμα: *Ζακχαῖε, σπε σας κατάβηθι, σήμερον γάρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι*. Αὐτή εἶναι ἡ πάγια τακτική του Θεοῦ. Οταν δεῖ τήν καλοπροαίρετη διάθεση του ἀνθρώπου, κάνει Εκείνος τὸ πρῶτο βῆμα.

Νεκρανάσταση θά μπορο σαμε νά ὀνομάσουμε τὸ τόλμημα του Ζακχαίου. Διεξάγει μιὰ μάχη ἀπό τήν ὁποία βγαίνει νικητής. Πρῶτα νικᾷ τόν εαυτό του, ταπεινώνεται, θυσιάζει τήν ἀξιοπρέπειά του, τὸ κ ρος του, τήν ἔπαρσή του. Κι ἔτσι ἐλευθερώνεται ἀπό τὰ δεσμᾶ του ἐγωισμοῦ. Κάνει κι ἐκείνος τὸ δικό του βῆμα γιά νά συναντήσῃ τὸ ριστό.

Υστερα προχωρεῖ στήν ἀποκατάσταση τῶν σχέσεών του με τοὺς ἀνθρώπους. Υπόσχεται ν' ἀποκαταστήσῃ τὶς ἀδικίες πού κατά καιρο ς ἔκανε, ἐδεργετεῖ ἐκείνους πού ἀδίκησε, συμπληρώνει τή διάθεσή του γιά μετάνοια, με τήν ἔμπρακτη μεταμέλεια.

Τὸ τρίτο στάδιο τῆς ἐπιστροφῆς του Ζακχαίου εἶναι ἡ ἔνωσή του με τὸ Θεό. Ελευθερωμένος ἀπό τὰ δεσμᾶ του ἐγωισμοῦ του, ἀποκαθιστᾷ τὶς σχέσεις του μαζί Του καί τόν ὑποδέχεται στό σπίτι του. Ὁ Ζακχαῖος γνώρισε τὸ Θεό ὅταν ἀπαλλάχτηκε ἀπό τὰ βάρη τῆς σαρκικῆς ζωῆς καί τῆς ἀδικίας. Ἀπό τήν ὥρα ἐκείνη, παρότι ἀπογυμνώθηκε ἀπό τὰ πλο τη, τῆ δ ναμη καί τῆ δόξα, βρῆκε τήν πραγματική χαρά κι εὐτυχία, γιά νά ἐπαληθευτεῖ ἀκόμα μιὰ φορά ὅτι, ὅπου ὑπάρχει καθαρὴ συνείδηση καί δικαιοσ νη, ἐκεῖ ὑπάρχει πραγματική χαρά.

Τὸ τέρμα τῆς ἀγωνιώδους καί συγκλονιστικῆς πορείας του Ζακχαίου ἦταν ἡ σωτηρία· προσωπική καί οἰκογενειακή: *σήμερον*

σωτηρία τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς ἐγένετο. Γιατὸ Ζακχαῖο ἀνέτειλε μιὰ νέα ζωή, τὴν ὁποία κέρδισε μὲ τὴ δόξα τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴ δική του προσπάθεια.

Τὸ πέρασμα τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὴν Ἱεριχὼ δὲ θὰ εἶχε κανένα ἀποτέλεσμα στὴν προσωπικὴ ζωή τοῦ Ζακχαίου, ἂν ἐκεῖνος δὲν ἀκολουθοῦσε τὴν εὐλογημένη πορεία τῆς συναντήσεώς Του, ὅπως μᾶς τὴν περιέγραψε τὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα: Ἀναζήτηση, ταπείνωση, κλήση, μετάνοια, ἐπανόρθωση, σωτηρία.

Ὅταν διαπιστώσουμε ὅτι ζοῦμε μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεό, μὴν ἀπογοητευτοῦμε, ἀλλὰ νὰ ἀναζητήσουμε Ἐκεῖνον ποὺ ἦλθε στὸν κόσμον *ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός*. Ὁ Χριστὸς δὲ θ' ἀργήσει νὰ μᾶς μιλήσει στὴ γλῶσσα μας. Θὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὴ δυστυχία τῶν παθῶν καὶ θὰ μᾶς εἰσαγάγει στὴ χαρὰ τῆς σωτηρίας. Μὴ λησμονοῦμε, ὅμως, ποτέ ὅτι πρέπει νὰ δείξουμε πρῶτοι ἐμεῖς διάθεση μετανοίας. ΑΜΗΝ.

Αρχιμ. Ε.Ο.

* Λουκ. 19, 3

** Λουκ. 19, 5

*** Λουκ. 19, 5

**** Λουκ. 19, 9

***** Λουκ. 19, 10